

YEREL SEÇİMLER VE KOMÜNİSTLER

Ülkemiz yerel seçim sürecine girmiş bulunuyor. Burjuva siyaseti tüm partileriyle birer birer adaylarını açıklıyor. Kritik olan büyükşehirler için aday açıklaması, gerekli transferlerin yapılabilmesi, ikna süreçlerinin tamamlanabilmesi için sona bırakılıyor. Burjuva siyasetinin ana partisi AKP yerel seçim sürecinde göstereceği adaylarla bağlı olarak kabine değişikliği yapmaya hazırlanıyor. Yerel seçimlerin kendileri için sınav özelliği taşıdığını bilen Kılıçdaroğlu yönetimindeki ana muhalefet partisi CHP, emekçi seçmenlerinin beklentisinin aksine burjuva siyasal aktörlere dayanarak, merkez sağ seçmenlerden oy almanın hesaplarını yapıyor.

Seçim süreci içerisinde kuruluşu gerçekleştirilen HDP, Kürt siyasal hareketinin gölgesinde ülkenin batısında seçime girmeye hazırlanıyor. Bağımsız adayları Türkiye metropollerinde parlamentoya göndermeye yetecek kadar seçmen tabanına sahip olan Kürt siyasal hareketi, HDP aracılığıyla kimi sol güçleri de yanına alarak, Batı'daki yerel seçimlerde ilk sınavını verecek olmanın hesabıyla seçime hazırlanıyor.

(Devamı 2'de)

PARTİMİZİN TARİHİNDEN KIRLI ELLERİNİZİ ÇEKİN!

Zeyyat Pirasacıoğlu

Ekim ayı içinde, nasyonalist solun ülkemizdeki sözcülüğünü üstlenen Aydınlık gazetesi bir dizi yazı başlattı. Büyük bir iş yapıyormuşçasına başlatılan yazı dizisinin konusu, ülkemizdeki sosyalist hareketin tarihsel köklerinin nereye dayandığı sorusuna cevap vermeyi amaçlıyor. Dizi yazı, seçilen röportaj kişilerinin kimlikleri dikkate alındığında, gazetenin nasyonalist amaçlarının bir kere daha anlatılmasından başka bir amaç taşımadığını gösteriyor. Ancak anlaşılamayan ya da daha doğru bir deyimle açık olan şey, görüşülen kimilerinin bildikleri bazı açık gerçekleri bile söylemekten kaçındıklarıdır ve bu nedenle bilinen gerçekleri bir kere daha tekrar etmemiz zorunlu olmuştur.

(Devamı 4'te)

BÜYÜK OKTOBR DEVRİMİNİN 96 . YILINI KUTLUYORUZ

Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti Merkez Komitesi, 10 Ekim 1917'de ayaklanma gündemini görüşmek üzere toplanır. Yapılan tartışmalar sonucunda 10 -2 oy çokluğu ile ayaklanma kararı alır. Merkez Komite, 25-26 Ekim'de (7-8 Kasım) 1917 tarihinde toplanacak olan 2. Tüm Rusya İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyetleri Kongresi'nde, Krenski'nin başkanlığındaki burjuva Geçici Hükümeti'nin devrilerek iktidarın alınmasını karara bağlar.

(Devamı 8'de)

**İSMAİL BİLEN, ZEKİ BAŞTIMAR,
MUSTAFA HAYRULLAHOĞLU,
TALİP ÖZTÜRK, ALİ İHSAN ÖZGÜR
YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!**

SAYFA 12-13'TE

YEREL SEÇİMLER VE KOMÜNİSTLER

(Baştarafı 1'de)

Ancak seçim sürecine ilişkin tüm haber ve tartışmalar yerel seçimlerin kazandığı özel anlamın dışında, sadece adayların ismi üzerinden yapılıyor. Böylesi bir propaganda, burjuva siyasetinin ekmeğine yağ sürmekten öte bir işleve sahip bulunmuyor. Çünkü böylesi bir propagandanın egemen olduğu bir yerel seçim süreci, bu seçimlerle ülkemizin içine girdiği bir sıra seçimler sürecinin ana görevi olarak öne çıkan işbirlikçi AKP egemenliğinin geriletilmesi, politik hegemonyanın AKP'nin elinden alınarak gerici, yayılmacı, savaş kıskırtıcısı AKP iktidarının elinin tutulması görevinin üstünü örtüyor. Bunun için, içine girilen yerel seçim sürecinin özel anlamının altını çizmek gerekiyor.

Ülkemiz onbir yıldır işbirlikçi tekeli burjuvazinin ana politik örgütü AKP'nin iktidarı altında bulunuyor. Adil düzen gömleğini çıkardığı iddiasıyla bir iktidar koalisyonu yaratarak iktidara gelen AKP, eline aldığı politik hegemonyayı pekiştirdikçe gerçek yüzünü ortaya koymaktan çekinmiyor. Yayılmacı, yeni Osmanlı dış politikasını, otoriter bir yönetim tarzını egemen kıldığı iç politikasıyla bütünlüyor. Bunlarla yetinmiyor; 1923 Kemalist aydınlanmanın ülkeye kazandırdığı seküler yaşam tarzını delmeyi görevi sayıyor. Kamuda türban serbestisini, türbanlı vekilleri

parlamentoya taşıyarak ve öğrenci evlerindeki yaşam tarzına müdahaleyle devam ettiriyor. Kürtaj ve üç çocuk tartışmaları, 4+4+4 eğitim sistemi düzenlemesi ile başlattığı, alkol yasaklamaları ile devam ettirdiği süreci toplumun yaşam tarzına tedrici bir biçimdeki müdahale olarak ısrarla sürdürüyor. Bu tutumunu vizyonu olan sonuca ulaştırmak için kendi iktidarı içerisinde bile kimilerini feda etmeyi göze alıyor. İşbirlikçi iktidarın ortaya çıkan gerçek vizyonu karşısında iktidar, koalisyonundan ayrılan liberallerin, yetmez ama evetçilerin yerlerini gericiğin kara güçleriyle doldurmanın hesabını yapıyor. Böylesi karanlık bir politik sürecin yol aldığı ülkemizde yerel seçimler, her zamanki anlamından farklı özel bir anlam kazanıyor. İşbirlikçi AKP iktidarının geriletilmesi, politik hegemonyanın AKP'nin elinden alınması bu seçimlerin ana politik hedefi olma özelliği kazanıyor. Gerici otoriter yayılmacı AKP iktidarıyla ülkemizin AKP diktatörlüğü karşıtı güçleri arasında bir plebisit olma özelliği taşıyor.

Ortada böylesi bir gerçeklik varken, seçim sürecine ilişkin tartışmaları aday isimleri üzerinden veya yerel yönetim programları üzerinden sürdürmek, gerçeği görmenin politik körlüğünden başka bir özellik taşıyor. Özellikle büyükşehir aday-

lıklarında isimler üzerinden yapılacak bir tartışma yerine, seçmenlerin ilerici, demokrat, yereli temsil kabiliyetine sahip, barışsever adayların niteliklerini tartışarak tercihlerini belirlemeleri ve AKP karşıtı oyların bölünmesine izin vermeyen bir politik tutumu benimsemesinin sağlanması gerekiyor. İşbirlikçi iktidarın Avrupa Birliği yerel yönetim şartına koyduğu çekişmeyi kaldırmadığı bir süreçte ortaya konacak tüm yerel yönetim programlarının aslında gelip merkezi iktidarda tıkanacağını gözden kaçırılmadan, yerel yönetimlerin özerkliği gibi bu koşullarda sadece bir ütopya özelliği taşıyan hedefler üzerinden ortaya konacak ayrışmaların da işbirlikçi iktidara yarayacağını gözden uzak tutmamak gerekiyor. Yine seçimlerin kazandığı kritik özellik dikkate alınarak sol içi çekişmelerin malzemesi haline getirilen bağımsız adaylıkların ve örgütlerin oy sayılarının ölçülmesinden başka bir yararı olmayan ancak 'sosyalizmin bağımsızlığı' ya da 'burjuva kuyrukçuluğu' yapmama gibi gerekçelerinin ardına saklanarak savunulan 'az olsun, öz olsun' özdeyişiyle izah edilmeye çalışılan sosyalist örgüt adaylıklarının, bu seçim sürecinde tercih edilmesine meydan vermemek önem taşıyor. Sosyalist hareketin klasik hastalıklarından biri olarak, sürekli yinelenen

ittifak politikalarının yaşama geçirilmesinde örgütler arası ortaklaşılın programın sağlanmasını esas alan tutumun bu seçim sürecinde de tekrarlanacağı, bunun gerçekleşmemesi durumunda da karşılıklı olarak kendi adayına dönerek oy istemenin politika olarak ilan edileceğinin işaretleri daha bugünden görülüyor. Öncelikle bu yaklaşımın tek yöntem olmadığı ittifakın tüm yapıların üzerinde anlaştığı bir aday ismi veya örgütsel değil, örgütleri de aşarak toplumsal kesimlerin ortaklaşması biçiminde de olacağını bilmesi gerekiyor. Ancak bu yaklaşımların, içine girilen sürecin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak, AKP karşıtlarının yerel demokrasi ve özgürlükler temelinde ortaklaşmasını sağlamayan bir özellik taşıdığı bilmesi ve böylesi doktriner tartışmaların işbirlikçi iktidardan başka kimseye yaramadığının artık bilince çıkarılması önem taşıyor.

Yerel seçim sürecinin en kritik yerinde, Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ve onun siyasal partileri duruyor. Yerel seçimlere katılımı Kürdistan'da BDP, Türkiye'de HDP ile gerçekleştireceğini açıklayan Kürt Ulusal Demokratik Hareketi, her iki kesimde de henüz adaylarını açıklamamış bulunuyor. Kürdistan'daki büyük şehir seçimlerine kadın adaylarla katılacağını açıklamış olması, BDP adaylarını daha da merakla beklenir hale getiriyor. HDP'nin ise İstanbul'da parlamenter

Sırrı Süreyya Önder'i aday göstereceği medyada dillendiriliyor. KCK yöneticilerinin bütün "bitti" açıklamalarına karşın, Önderliğin halen barış ve çözüm sürecinin devam ettiğini açıklıyor oluşu, HDP parlamenterleri Sırrı Süreyya Önder'in BDP parlamenterleri olarak çıkarıldığı İmralı heyetine bu sefer HDP parlamenterleri olarak alınmış olmasının iktidarca veto edilmemiş olması, Diyarbakır büyükşehir seçimlerine bu sefer her seferinden daha fazla önem veren işbirlikçi iktidarın Barzani, Şivan Perver ve İbrahim Tatlıses'li tesis açılış programı, Kürdistan'daki seçimlerin daha kritik bir özellik taşıdığını bize gösteriyor. İşbirlikçi iktidarın kazanmak konusunda hiçbir şeyi gözden ırak tutmayacağını gösteren bu tutum, Kürt Ulusal Demokratik Hareketinin de Kürdistan'daki yerel yönetimlerini şimdiden kazanılmış olarak görerek fantazi yapmaması gerektiğinin sinyallerini veriyor. Sadece Kürdistan'daki büyük şehirler değil, Gezi Direnişi'ndeki rolü nedeniyle aday gösterilmesi düşünülen Sırrı Süreyya Önder'den dolayı İstanbul seçimlerinin de her iki taraf açısından özel bir önem taşıdığı görülüyor. Bu görünüm bize her iki tarafın da seçimlerin kazandığı özel anlamın farkında olmadıkları ve birbirlerinin bileğini bükmeyi esas aldıklarını gösteriyor. İşbirlikçi AKP iktidarının yapacakları onun kendi programı olmakla birlikte Kürt Ulusal Demokratik Hareketindeki dostlarımıza

bu yerel seçimlerin kazandığı özel anlamı anlatmak, dikkatlerini bu noktaya çekmek biz komünistler için de özel bir önem taşıyor. Bu tutumu sadece Kürt Ulusal Demokratik Hareketine karşı değil, tüm sosyalist parti ve çevrelere de bıkmadan usanmadan anlatmak, onları da ortak bir tutumda birleştirmek için çalışmak tarihsel bir görev özelliği taşıyor.

Komünistler, yasal çalışma hakları burjuvazi tarafından gasp edilmiş olmalarına bakmadan, ülkemiz için çok önemli bir dönemeç özelliği taşıyan yerel seçim sürecinde ülkemizin tüm barışseverlerini, demokratlarını, yurtseverlerini, gerici otoriter AKP iktidarına karşı olan tüm politik sınıfsal güçlerini, eşitlik ve özgürlük isteyen Kürt ulusal kurtuluşçularını, sosyalistlerini, devrimcilerini komünistlerle birlikte işbirlikçi AKP iktidarının elinden politik insiyatifin alınması için, AKP'nin ilerlemesinin durdurulması için ortak savaş cephesinde yer alması için savaşımı yükselteceklerdir. İçine girdiğimiz seçim sürecinde baş düşman, baş tehlike olan AKP gericiliğine karşı savaşım, temel görevdir. Komünistler bu yerel seçimlerdeki tutumlarını bu temel göreve bağlı olarak buldukları yerelliğin şartlarını dikkate alarak yaratıcı bir biçimde uygulayacaklardır.

PARTİMİZİN TARİHİNDEN KİRLİ ELLERİNİZİ ÇEKİN!

(Baştarafı 1'de)

Zeyyat Pırasacıoğlu

Öncelikle katılanların kimilerinin bilmesi gereken, ancak ifade etmekten kaçındıkları basit bir gerçeğin altını çizerek başlamak gerekiyor. Marksist hareket, 1. Paylaşım Savaşı karşısında ülkelerinin savaş bütçelerini onaylayarak emperyalist paylaşım savaşında taraf olmayı seçen 2. Enternasyonal partilerinin bu kararı sonrasında, karara karşı çıkarak emperyalist savaş proleterya devrimine dönüştürme hedefini benimseyen ve adlarını komünist olarak yeniden tarif eden partilerin ortaya çıkmasından bu yana, sosyalist ve komünist hareket olarak iki ana akım olarak tarif ediliyor. Sosyalist akımı oluşturan 2. Enternasyonal partileri giderek günümüzün sosyal demokrat partilerine dönüşerek varlıklarını devam ettirirken, Komünist akımı oluşturan partiler ise 3. Enternasyonal'i oluşturan işçi hareketinin devrimci enternasyonalist kanadını oluşturuyorlar.

Ülkemizde sol hareketin tarihi içerisinde, 2. Enternasyonal'le bağlı anlayışı İştirakçi Hilmi önderliğindeki Osmanlı Sosyalist Fırkası-Türkiye Sosyalist Fırkası veya Osmanlı Ermeni Hınçak Partisi temsil ederken, 3. Enternasyonal'le bağlı devrimci komünist akımı Mustafa Suphi önderliğinde kurulan partimiz TKP temsil ediyor. Bugün bu ay-

rımı dikkate almadan yapılan tüm tarifler, sonrasında gelen izahların içeriği ne olursa olsun, doğruyu anlatmaktan uzak bulunuyor. Adı geçen yazı dizisinde kendileriyle görüşülen kimileri komünist hareketle hayatlarının hiçbir döneminde temas gelmedikleri için bu gerçeği bilmeyebilirler ve bu anlaşılabilir bir şeydir. Ancak geçmiş dönemde kimi tesadüflerle de olsa partimiz sıralarına girmiş ve bir süre de olsa partimiz saflarında savaşmış kimi yaşlı kuşaktan kişilerin, bildikleri bu gerçeği günümüzde geçerli olan kimi siyasal sonuçları dikkate alarak görmezden gelmeleri genç kuşaklar karşısında düştükleri açmazı büyütme başka bir sonuç vermiyor. Sosyalist hareketin tarihsel kökleri denerek komünist hareketimizin tarihsel kaynaklarını tartışmak, öncelikle metodolojik olarak yanlış başlayan bir tartışmayı doğru sonuçlara götürmüyor.

İkinci olarak yazı dizisi, komünist hareketimiz ve partimiz TKP konusunda ahkam kesmek hakkı ve haddi olmayan bir dizi kişiyle, partimizin kuruluşunda yaşanan kimi sorunları ve partimizin merkez komitesinde, politik bürosunda yer almış kimi önder yoldaşların şahsında partimizde yaşanan sorunların cevaplarını arıyor. Ne yazık ki kendilerine mikrofon uzatılan bu kifayetsiz siyasal muhteris-

ler, aynaya bakmayı unutarak içinde hayatlarının hiçbir döneminde yer almadıkları partimiz hakkında ahkam kesmekten geri durmuyorlar. Öncelikle bir şeyi belirtmek gerekiyor. Partimizin tarihsel evraklarının bugüne ulaşan önemli bir bölümü Tüstav'da (Türkiye Sosyal Tarih Vakfı) mevcuttur ve bunların günümüz Türkçesine çevrilmiş olan bölümleri, ilgili vakıf tarafından yayınlanmaktadır. Yani artık partimizin tarihine ilişkin sadece polis kaynakları ve kimi eski partililerin anılarının ötesinde tarihsel belgelere sahibiz ve bu konu çarpıtılma alanı olmaktan çıkarılmıştır. Bütün bunların bilindiği bir ortamda, nasyonalist yayın organının tarihi çarpıtmaya dönük yayını ve bu yayını dikkate alarak katılan siyasal muhterislerin yanlış beyanları gerçeği örtmekten çok uzaktır. Partimizin tarihsel önderlerinden İ.Bilen Yoldaşın dediği gibi 'mızrak çuvala sığmaz, güneş balçıkla sıvanmaz.'

Aydınlık gazetesinin yazı dizisinin temel amacının, 11 Eylül tarihli gazete yazısında nasyonalist hareketin baş ideoloğu Doğu Perinçek'in Aydınlıkta çıkan yazısının, bir grup ilgisize doğrulatılması olduğu anlaşılıyor. Doğu Perinçek, bahse konu yazısında, partimizin kuruluş yıl dönümü vesilesi ile yine partimizin tarihine ve yöneticilerine saldırarak partimizin

kabul edilen ana belgelerin politik doğrultusunda eylemini sürdürmüştür. Tüm bu gerçeklikler dikkate alındığında, Aydınlikçı nasyonalistlerin yapmaya çalıştığı yurt içi-yurt dışı ayrımının veya ulusal millilik enternasyonalizm tartışmasının ne kadar anlamsız olduğu ortaya çıkmaktadır. Kaldı ki Aydınlik gazetesinin öne çıkardığı kimi partimiz yöneticileri dahil hepsinin Moskovadaki Doğu Halkları Komünist Üniversitesi veya Uluslararası Lenin Okulunda eğitim gördükleri öz geçmişlerinde yazmaktadır. Kendisi de komünist enternasyonal kontrol komüsyonu üyesi olan Şefik Hüsnü Değmer Yoldaş, 1929'dan 1937'ye kadar yurt dışında yaşadığı süre içerisinde ağırlıklı olarak Moskova'da yaşamıştır.

Aydınlikçı nasyonalistlerin Mustafa Suphi Yoldaşın karşısına dikmek için büyük bir gayret içerisinde oldukları Şefik Hüsnü Değmer Yoldaşın partimizdeki genel sekreterliği 1925-1926 yıllarında kısa bir süredir. Sonrasında partimizin merkez komitesinde veya MK Politik Bürosunda görev yapan yoldaşımızın, 1930 yılında KUTV'da merkez komitesi üyelerimiz Elektrikçi Nuri ve Boz Mehmetin de katıldığı bir anma toplantısında, Mustafa Suphi Yoldaş için hazırlanan taziye defterine yazılacak metne ilişkin olumlu görüşü dikkate alındığı takdirde, yapılmak istenen provokasyon açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Merak edenlerin TÜSTAV yayınlarından çıkan Mustafa Suphiler (şahsi dosyası, değerlendirmeler, anmalar) adlı kitaba bakması yeterlidir. Ayrıca Şefik Hüsnü Yoldaş, Komintern'deki görevi sona erip ülkede çalışması için memlekete gönderilmezden önce Komintern görevlilerince bir daha partimizin illegal örgütsel yapısında yer almak ve sadece legal alanda partimize yardımcı olmakla görevlendirilmiştir. Bu konudaki belgeler yine TÜSTAV tarafından yayınlanan Şefik Hüsnü Değmer şahsi dosyası adlı kitap çalışmasında bulunmaktadır.

Aynı yazı dizisine katılan geçmiş dönemde partimizin sıralarında yer almış Rasih Nuri İleri ve Sevim Belli adlı eski yoldaşlarımız ise bir başka parti yöneticisini, Reşat Fuat Baraner'i komünist hareketimizin önderi olarak öne çıkarıyorlar. Reşat Fuat Yoldaş, uzun yıllar partimizin yöneticiliğini yapmış Lenin Okulu mezunu savaşkan bir komünisttir. Ancak yaşadığı ve partimizin merkez komitesi üyesi olduğu dönem dahil hiçbir zaman kendini komünist hareketin önderi olarak görmemiş partimizin merkez komitesinin bir üyesi, bir sıra neferi olarak yaşamını sürdürmüş fedakar ve alçakgönüllü bir yoldaşımızdır. Adının kimileri tarafından Mustafa Suphi Yoldaşın karşısına konduğunu görse önce kendisi buna karşı çıkardı.

Yazı dizisinde dile getirilen

bir başka görüşte ise partimizin tarihi 'kesintili süreklilik' olarak isimlendiriliyor. Anlaşıldığı kadarıyla partimizin yaşadığı tutuklamalar sonrasında yaşadığı dağınıklıklar, kadrocular gibi likidatör bozuncuların parti saflarında yarattığı dağınıklıklar ya da Komintern kararı ile içine girilen desantralizasyon süreci gibi partimizin suskunluğa düşerek dağınıklık içinde bulunduğu kimi dönemler, parti yaşamının kesintileri gibi görülüyor. Hepimizin bildiği gibi parti de yaşayan canlı bir organizmadır ve yukarıda anlatmaya çalıştığımız süreçler, partimizin uzun savaş tarihinde yaşanmışlardır. Ancak bu olumsuzlukların, parti yaşamında kesiklilik olarak adlandırılabilmesi için her olumsuzluk sonrasında eskiyle bağı sadece teorik olan yeni kadrolar ve yeni bir programla örgütsel organizasyonun yeniden inşa edilmesi gerektiği açıktır. Partimizin tarihinde ise hiçbir dönemde böylesi bir durum yaşanmamıştır. Mustafa Suphi ve 15 yoldaşımızın Kardeniz'de vahşice katledilmesi süreci de dahil olmak üzere, partimiz her uğrakta ayakta kalan eski kadrolarının omuzları üzerinde ve Komintern'in çizdiği ideolojik siyasal hattına bağlı olarak yeniden ayağa kalkmıştır. Bugün yayınlanan parti belgelerimizde belirtildiği gibi, işgale karşı ulusal kurtuluş için savaş verilen İstanbul'un işgal altında olduğu, Mustafa Suphiler'in vahşice kat-

ledildiği, Ankara'da Sovyet elçiliğinin yardımıyla THİF'in kurulduğu günlerde dahi bu çalışmaların tümü yataydan birbiri ile ilişkili çalışmalardı ve bu durum 1922 yılında Teşkilatlandırma Bürosu'nun kurularak görevin Şefik Hüs-nü Yoldaşa verilmesiyle açığa kavuşmuştur. 1922'deki görevlendirme, 1925 kongresiyle beklenen sonucuna ulaşmış ve bu tarihten sonra kesintililik değil, Komintern kararıyla girilen desantralizasyon dışında, devamlılık esastır. Desantralizasyon kararının geri alınması sonrasında partimiz, yine eski merkez komitesi üyelerinin eliyle savaşıma atılmış ve kadrolarını yeniden toplamıştır. Bilindiği gibi bu karar alındıktan sonra Reşat Fuat Yoldaş askerden kaçarak, Boz Mehmet Yoldaş ise sürgün yerinden kaçarak İstanbul'a gelmiş ve merkez komitesindeki görevlerini devralmışlardır.

Partimizin tarihindeki bir diğer kesiklilik ise 1951 tevkifatı sonrasında partimizin içinde yaşanan merkezi problemlerin de etkisi ile 1962 konferansına kadar geçen süre içerisinde, İ. Bilen Yoldaşın tabiriyle partimizin 'adeta erimeye bırakılmış' bir halde geçirdiği süredir. Ama bu sürenin arka planında da parti hayatının canlı yaşayan bir organizma olma hali bulunmaktadır. Sessiz geçen yıllar içinde, partimizin yurt dışında bulunan üyeleri sosyalist ülkelerde Türkçe yayın yapan radyo istasyonlarında toplanarak parti

grupları halinde örgütlenmiş, Demokratik Almanya'da Leipzig şehrinde partimizin yürütücülüğünde Bizim Radyo adında bir kısa dalga radyo istasyonu kurularak yayına başlatılmış. Yurt içiyle temas sağlanarak sürgün cezasını bitiren merkez komite sekreteri Reşat Fuat Baraner Yoldaş ve teşkilat sekreteri Zeki Baştımar Yoldaş'ın yurt dışına sosyalist ülkelerin güvenli alanına alınmasının maddi teknik alt yapısı hazırlanmıştır. Tüm bu görevlerin gerçekleştirilmesinde ise partimizin 4. Kongresinin seçtiği merkez komitesi üyesi ve Komintern'deki parti temsilcimiz olarak görevli İ. Bilen Yoldaş birinci dereceden görev yapmıştır. Zeki Baştımar (Yakup Demir) Yoldaşın yurt dışına çıkışı sonrasında ise parti hayatının yeniden örgütlenmesi çalışmaları birlikte sürdürülmüştür. Yine aynı şekilde bu çalışmanın yurt içindeki deşifre olmuş yoldaşları da kapsayan bir biçimde genişletilmesine dönük çalışma, partimizin "73 Atılımı" olarak adlandırılan yeniden örgütlenmesini yurt içine taşınması sürecinde başlatılmış ve doğrudan Politbüro'ya bağlı olarak kurulan bir organla bu çalışmalar yapılmıştır. Partimizin eski kuşak deşifre olmuş tevkifata uğramış üyelerinin kart yenilemesi diye de adlandırabileceğimiz üyelik tazeleme çalışmaları, Politbüro üyesi Sapancı Yoldaş'ın sekreterliğinde Mehmet Bozışık (İsa Yoldaş) ve Şahabettin

Bakırsan'dan (Yunus Yoldaş) oluşan parti örgütünce yerine getirilmiş, partili ozan Ruhi Su gibi eski kuşaktan birçok yoldaş parti üyeliğini yenilemiş olarak yaşama gözlerini yummuşlardır. Bu örgütten Sapancı Yoldaş halen hayattadır ve bu gerçekliği doğrulamak boynunun borcudur.

Komünistler açısından temel bir yol gösterici olan 'Nerede bir komünist varsa parti oradadır' özdeyişi, hamasi bir söz kalıbı değil yaşam içerisinde yol gösterici bir örgüt ilkesi olma özelliğini belki de en fazla partimizin hayatında yerine getirmiştir. Partimiz içine girdiği tüm bunalımlı süreçlerden bu temel örgüt ilkesinin yol göstericiliğinde çıkarak küllerinden doğma gerçeğini yaşama geçirmiştir. O nedenle partimizin uzun geçmişi ele alırken kesiklilik içinde süreklilik tanımını yaparken dikkat etmek, partimizin emektar savaş erlerine haksızlık yapmama konusunda özenli olmak gerektiğinin altını çizmekte yarar vardır.

Anlaşıldığı kadarıyla Aydınlık gazetesindeki nasyonalistlerin bu yazı dizisinden bir başka amaçları partimizin Mustafa Suphi-Ethem Nejat Yoldaşların tarihsel önderliğindeki yürüyüşünden ve İ. Bilen Yoldaşın bu yürüyüşe yaptığı büyük katkıdan duydukları rahatsızlıktır. Buna şaşırılmaması gerekiyor. 12 Eylül öncesi sınıf savaşımının en sert geçtiği süreçte partimiz üyelerini, ev adresleri ile polise ihbar etmeye

varan provokasyonları yapan, 1 Mayıs 1977 provokasyonunun baş kışkırtıcılığını yapan bu gazetenin ve bu siyasal çizginin temel görevi budur. Ancak bütün bu gerçekler ortadayken, bu yazı dizisine katılarak yer almayı onursuzluk olarak görmeyen kimi sözde komünistlerin varlığını görerek bu çizginin yeni aktörlerle genişleyerek devam ettiğinin altını çizmek gerekiyor.

Partimize, savaş tarihimize yapılan saldırılar bunlarla sınırlı kalmıyor. Partimizin likidasyon yıllarının sorumsuzluğundan güç alan ve halen meydanın kendilerine kaldığı duygusuyla hareket eden kimi sahte komünistler de partimizin savaş tarihi içindeki bir başka yarayı kaşıyarak nemalanmak istiyorlar. 1970'li yılların ikinci yarısında partimizde yaşanan bir ideolojik yaklaşım farklılığının ayrılıkla sonuçlanması sonrası, ayrılan yoldaşlarımızla partili yoldaşlarımız arasında yaşanan ve bugün de parti tarihimizde, aynen Nazım Hikmet Yoldaşımızın Troçkist sıfatıyla ihraç edildiğini belirten Orak Çekiç gazetesini okurken duyduğu derin hüznü yaşadığı gibi hüznlendiği, hiç istenmeyen bir olay yaşandı. Bu acı ve istenmeyen olay bahane edilerek SOL Gazetesine verilen ilan bu saldırılardan bir başkasını oluşturuyor. Uğruna ölüme gittiği partisini savunmak için yaşamını veren yoldaşımızın tertemiz anısına bağlı kalmayı beceremeyen, yaşamını

ytiren yoldaşımızı anmayı bir başka örgütün koltuğunun altına sığınarak oradan eski yoldaşlarına karşı sövmek olarak anlayan yüreksiz eski yoldaşlarımıza söyleyecek tek bir sözümüz vardır: TKP yaşıyor ve savaşıyor! Süregiden savaşımın gelecekte tarihini yazacak olanlar bu acı olayı da olanca gerçekliği ile yazacaklar ve tertemiz anısı önünde saygıyla eğildiğimiz İnanç Seçiş yoldaş da bu savaş tarihinde onurlu yerini alacaktır. Uzaktan sövmeyi marifet sananları ise hatırlayan olmayacaktır.

26 Ekim tarihli Özgür Gündem gazetesinde ise Hüseyin Aykol, partimizin tarihsel 1951 tutuklamaları üzerine bir yazı kaleme almış. Bugüne kadar polis kaynaklarının ve MDD çevresinin anlatımlarının dışında hiç kimse- nin zahmet edip de gerçeği araştırmadığı 1951 tevkifatına ilişkin, yazar da aynı şekilde davranıyor. Aykol şöyle yazıyor: "Ancak TKP'nin geleceğine damga vuracak olan daha önemli husus ise mahkeme sonrasında, içerdeki kadroların çözülenler ve direnenler olarak ayrışmasıdır. Çözülenlerden Zeki Baştımar'ın başını çektiği grup ile başını Mihri Belli'nin çektiği direnenler asla birbirlerini affetmediler." Yazar Hüseyin Aykol hangi belgeye dayanarak partimiz içinde yaşanan bir ayrışmayı böyle kolayca tasnif etmektedir, bunu yazıda görmüyoruz. Ayrıca partimizin genel sekreteri Zeki Baştımar (Yakup

Demir Yoldaş) hakkında "çözülenler" gibi aşağılayıcı bir sıfatı hangi belgeye dayanarak yazdığı da bilinmemektedir. Ya da direnenler diye adlandırılan, partimizin merkez komitesine koopte edilen Mihri Belli, hangi belgeye dayanılarak "direngen" ilan edilmektedir? 1951 tevkifatının esbabı mucibeli kararı kitap olarak basılmıştır. Ayrıca partimizin genel sekreteri Yakup Demir Yoldaş, konuya ilişkin savunmasını Dava ve Müdafaa adı altında kitaplaştırmış ve bu partimizin yayınları arasından çıkmıştır. Ayrıca bu tevkifata ilişkin halen yaşayan kimi canlı tanıkları bulmak mümkündür. Kürt Ulusal Demokratik Hareketinin günlük yayını olmak gibi bir noktada bulunan bir yayında, yayın yönetmeni gibi sorumlu bir görevde bulunan Hüseyin Aykol dostumuza tavsiyemiz, konuya ilişkin belgeleri okuması, canlı tanıkları dinlemesi, bundan da öte partimiz hakkında konuşurken onu halen likidasyon sürecinde tarihin kemirici eleştirisine bırakılmış sahipsiz bir isim olarak görmekten vazgeçmesidir.

Partimize, savaş tarihimize, önder yoldaşlarımıza yönelik saldırı girişimlerinin tümüne ilişkin söyleyebileceğimiz son söz yoldaşımız Ruhi Su'nun güzel bir türküsünün bir dizesidir.

'Sabahın sahibi var. Sorarlar bir gün sorarlar'

ATILIM'dan

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Haziran 1977 tarihli sayısından alınmıştır.

ATILIM'DAN MİLİTANLARA

Partinin yayın organlarına haber, yazı yazmak, materyal göndermek yalnız bu yayınlarda sürekli çalışan yazarların işi değildir. Lenin'in dediği gibi: "Tam tersine yayınlarda sürekli çalışan yazarların yanısıra beş yüzlük, beş binlik bir kadro olursa yayınlar daha canlı ve uzun ömürlü olur, örgütleyici ve yol gösterici ödevini daha iyi yerine getirebilir."

Bu ilkedен hareket eden TKP, komünistlerin, parti örgütlerinin önüne, gizlilik koşullarına uyararak yayın organlarına yazı yazmaları görevini koydu. Komünistler, parti organları bunu bir görev olarak benimsediler. Son zamanlarda yazışmalar yoğunlaşıyor. Parti yayın organlarının haber ve yazı kaynakları zenginleşiyor. Komünistler, bu sorumlu

görevi ve bunun yanında "Atılım"ı dağıtma görevini ağır illegal koşullarda başarıyla yerine getiriyorlar. Kendi gazete ve yayın organlarına sahip çıkıyorlar. Bunların daha canlı ve örgütleyici olmasına katkıda bulunuyorlar. Yazışma ağını daha da genişletmek gerekiyor.

Bu durumda çözümlenmesi gereken başka bir sorun çıkıyor ortaya. Yazıların, haberlerin, materyallerin içeriği, biçimi ne olmalıdır? Bazı yoldaşlar uzun uzun genellemelere gidiyorlar. Asıl yazılması gereken olaya, gelişmeye kısaca değinip geçiyorlar. Bazı yazı ve haberlerde ise, olayın tarihi ve yeri belirtilmiyor.

Olaylar hızla birbirini kovalıyor. İşçi sınıfının, yığınların atılımları gelişiyor. Savaşlar

gittikçe daha kanlı ve daha sert boyutlar alıyor. Demireller, faşist Türkeşler yel ektiler fırtına biçeceklerdir. 1 Mayıs alanlarında halkın üzerine yağdırılan kurşun sesleri yurdundört bucağına yayılıyor, yansıyor. Karanlıklarda bırakılan yığınlar bu kurşun sesleriyle uyanıyor. Böylesi bir durumda fabrikalarda, işyerlerinde, köyde-kentte her yerde halkın güncel eğilimlerini, nefes alışını, gerici-faşist karması hükümete karşı hincını, kinini, nefretini yansıtmak parti organlarının görevidir. Militanlar bu süreci özlü, somut ve sade biçimde yazmalıdırlar. Bugünkü koşullar, savvaş bunu gerektiriyor, böylesi bir çalışmayı zorunlu kılıyor.

TKP'LİLERİN SESİ SENİN SESİNDİR!**SESİNE SOLUK VER, SES VER!**

Yoldaşlar;

TKP'LİLERİN SESİ, sayfalarını yazılarınıza açıyor. Mektuplarınızı, değerlendirmelerinizi, makalelerinizi, savaşım tarihimizdeki tanıklıklarınızı, edindiğiniz haberleri dergimize gönderin! TKP'LİLERİN SESİ'ni, sesinizi güçlendirin!

TKP'LİLERİN SESİ KATKILARINIZI BEKLİYOR!tkplilerinsesi@gmail.com

BÜYÜK OKTOBR DEVRİMİNİN 96 . YILINI KUTLUYORUZ

Bin dokuz yüz on yedi

ikinciteşrin yedi...

Yumuşak ve derin

sesiyle Lenin:

"Dün erkendi, yarın geç

zaman tamam bugün," dedi..

Yağlı çarklılarla yağlı işçiler:

"Bugün!" dedi.

Ölümü açlıktan öldüren siper:

"Bugün!" dedi.

Ağır

çelik

kara

toplariyla AVRORA:

"BUGÜN!" dedi,

"BUGÜN!" dedi..

NAZIM HİKMET

Ayaklanma kararı alan Bolşevik Partisi, ayaklanmanın örgütlenmesi, başarıya ulaştırılabilmesi ve devrimin korunması amacıyla "Askeri Devrim Merkezi" oluşturur. Yine aynı zamanda Bolşevik Partisi Merkez Komitesine bağlı olarak Petrograd Sovyeti de savunma amaçlı olduğu açıklanan, gerçekte ise ayaklanmayı örgütlemek üzere organize edilen "Askeri Devrim Komitesini" kurar. 24 Ekim'i 25 Ekim'e bağlayan gece, Bolşeviklere bağlı güçler tarafından Petrograd'ın denetimi ele geçirilir. Herhangi bir çatışma yaşanmaz, kan dökülmez. Geçici Hükümet'in başı Kerenski

kaçar. Kızıl Muhafızlar tarafından tüm bakanlar kurulu tutuklanır. 25-26 Ekim'de (7-8 Kasım) Kızıl Muhafızlar Çarlığın Kışlık Sarayını kuşatır. Kışlık Saray'ın kuşatmasını Bolşevik önder Vladimir Antonov-Ovseenko komutasındaki Kızıl Muhafızlar gerçekleştirir. Saldırı için işaret, Aurora kruvazöründen atışlenen kurusıkı top ateşidir. Kazaklar, askeri öğrenciler ve kadınlar birliği tarafından korunan saray, sabaha karşı saat 2 sularında Kızıl Muhafızlara teslim edilir.

Askeri Devrim Komitesi, 25 Ekim (7Kasım) 1917 tarihinde sabah saat 10 'da gelişmeleri "Rusya Yurttaşlarına" başlıklı bildiri ile "Devlet iktidarı, Petrograd İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyeti'nin organı olan ve Petrograd işçileri ve garnizonunun başında bulunan Askeri Devrim Komitesi'nin eline geçmiştir" sözleriyle duyurulur. Böylece insanlık, 1871 Paris Komünü'nün özgünlüğü dışta tutulursa, ilk defa iktidarın işçi sınıfı tarafından alınışına şahit olur. Büyük Oktobr Devrimi, o gün için, insanlığın ulaştığı en yüksek toplumsal kurtuluş devrimi ütopyasını gerçekleştirir...

Büyük Oktobr Devrimi ile Bolşevikler daha iktidarı aldıkları ilk gün, 1. Paylaşım Savaşına son verme kararını ilk kararları olarak aldılar. "Halklar hapisanesi" olarak

Çarlık Rusya'sının geniş sınırları içinde yaşayan onlarca ulus ve etnik grubun, Büyük Rus şovenizmi altında ezilmesine son vererek, eşit ve adil uluslar olarak toplumsal kurtuluşu birlikte gerçekleştirme yolunu tuttular. Dünyanın diğer ezilen ulusları için umut kaynağı oldular.

Her şeyden önemlisi, Büyük Oktobr Devrimi ile komünistler, kapitalistler olmaksızın da işçilerin, emekçilerin, köylülerin kendi iktidarını kurabileceklerinin düşüncesini reel bir gerçeklik olduğunu ortaya koyarak, dünyanın tüm ezilenlerinin işçi sınıfı önderliğinde kurtuluşu düşüncesinin ete kemiğe bürünmüş bir kaynağı oldular. Bugün de bu somut kaynak tüm dünya işçi sınıfının, ezilenlerin horlananların, ötekileştirilenlerin ve tüm insanlığın umut kaynağı olmaya devam ediyor.

Vladimir İlyiç Lenin, 14 Aralık 1917 tarihinde, yani devrimin hemen sonrasında, Petrograd'da halkına seslenirken sanki bugünün insanlığının en büyük sorununu tarif ediyordu. Lenin şöyle sesleniyordu: "Şu andaki sorun, diğer bütün siyasi sorunların önünde yer alıyor. Ekmek ve barış sorunu. Emperyalist savaş, en büyük ve en zengin bankacılık şirketleri arasındaki savaş, Britanya ile Almanya arasındaki dünya egemenliği için, ganimetlerin bölüşülmesi için, küçük

ve zayıf ulusların yağmalanması için yapılan savaş; bu korkunç, bu canice savaş bütün ülkeleri harap etti..... ya tüm uygarlığın yok edilmesi ve yok oluş ya da kapitalist boyunduruktan devrimci bir şekilde kurtulmak, burjuvazinin egemeliğinin defterini dürmek, sosyalizm ve sağlam bir barışı kazanmak. eğer sosyalizm kazanmazsa, kapitalist devletler arasındaki barış yalnızca bir ateşkes, bir fasıl, halkları yeniden boğazlama için bir hazırlık olacaktır. Barış ve ekmek, işçilerin, sömürülenlerin temel talepleridir.”

Bugünde insanlık barış, ekmek ve özgürlük talepleri için savaşmaktadır.

Proletarya'nın ilk iktidar kalkışması olan Paris Komünü 70 gün; utkuya ulaşan Ekim Devrimi ise 70 yılı aşkın sürdü. Devrimin ürünü olarak kurulan Sovyet iktidarı, iktidar olduğu süre boyunca kapitalist dünya sistemine karşı her alanda ardıcıl bir kavga verdi. Çok kısa süre içinde, Avrupa'nın en geri kalmış ülkesinde, Avrupa'nın en gelişmiş ulusunu ve insanlığını yarattı. Milyonlarca metre kare toprak üzerinde yaşayan yarı göçebe uluslardan, modern uluslar yarattı ve sosyalist cumhuriyetler kurdu. “Halklar hapishanesi” olan Rusya'da yaşama geçirdiği ulusların kendi kaderi belirleme politikası ile onlarca ulusun eşit, özgür ve bir arada yaşama iradesi göstermesini sağladı. Dünyanın

tüm ezilen ulusları için umut oldu, ulusal kurtuluşun yolu için model oldu.

Avrupa'nın en fakir ülkesinde, sosyalist emek verimliliği sayesinde, Avrupa ve Amerika sanayisi ile yarışacak düzeyleri elde etti. Özellikle uzay teknolojisinde yakaladığı başarı ile uzaya ilk insanı taşıdı. 2. Paylaşım Savaşında, insanlığın başına bela olan Hitler Faşizmine karşı, en yiğit 22 milyon evladının kanı pahasına Alman Faşizmini yenilgiye uğrattı. İnsanlığı büyük bir beladan kurtardı. 2. Paylaşım Savaşı sonrası kurulan Doğu Avrupa'daki sosyalist ülkeler ile kurduğu kardeşçe ilişkiler sonucu, sosyalizmin bir dünya sistemi haline gelmesini sağladı. Kore, Vietnam, Küba, Afganistan devrimlerine dolaysız destek verdi. Her türden emperyalist haydutlara karşı bu devrimlerinin boğazlamasına izin vermedi. Afrika'da ulusal kurtuluşunu gerçekleştiren ve anti-kapitalist kalkınma yolunu seçen ülkelere her tür maddi destek verdi.

Yetmiş yılın sonunda, kendi içinde biriktirdiği sorunlar, emperyalist kuşatmanın sonucu ve kendi içinde hainlerin ihaneti ile kapitalist restorasyona uğrayan Ekim Devrimi ve Sovyetler Birliği ile sistem ülkeleri kapitalist restorasyona tabi tutuldular. Bugün dünyada tüm üniversitelerde, siyasal partilerde ve değişik düşünsel alanlarda en çok tartışılan konu

Büyük Oktobr Devrimi ve Sovyetler Birliğidir. Büyük Oktobr Devrimi'ni gerekse de Sovyetler Birliği'ni her siyasal parti, özne, kendi meşrebine uygun olarak tartışmakta, değerlendirmekte ve sonuçlar çıkarmaktadır.

TKP Üyeleri de Büyük Oktobr Devriminden ve Sovyetler Birliği deneyiminden ders çıkarmanın sosyalist devrimin yol haritası anlamına geldiğinin bilincindedir. TKP Üyeleri kolektifi olarak, gerek Büyük Oktobr Devrimine gerekse de Sovyetler Birliği ve sosyalist sisteme seçici bakmıyor, 70 yılı aşan deneyimi bir bütünlük içinde değerlendiriyoruz. Sorunu bir sevaplar günahlar, dönemler, liderler düzeyine indirgeyerek bilimsel olmayan yöntemlere yeltenenlere karşı çıkıyoruz. Yarın kuracağımız sosyalist iktidarın, Sovyetler Birliği deneyiminin sınıflar savaşımı ışığında kurulacağından, böylesi bir yaklaşımın bilimsel sosyalizmin temelini oluşturduğundan kuşku duymamaktayız. Sovyetler Birliği deneyiminin eksikleri ve hatalarının da bize neyi nasıl yapacağımız ya da yapmamamız konusunda önümüzü aydınlatacağını, bu konuda en önemli klavuzumuzlardan birisinin Sovyet deneyimi olduğunu bir an için akıldan çıkarmayacağız.

Yaşasın kızıl Oktobr!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

İSMAİL BİLEN, ZEKİ BAŞTIMAR, MUSTAFA HAYRULLAHOĞLU TALİP ÖZTÜRK, ALİ İHSAN ÖZGÜR YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!

Kasım ayı Türkiye Komünist Partisi üyelerince mutluluğun ve hüznün ayıdır. Jülyen takvimine göre 25 Ekim 1917'de, Gregoryan takvimine göre ise 7 Kasım 1917'de gerçekleşen Ekim devriminin 96 altıncı yılını kutlarken..... Partimiz Genel Sekreterlerimizi, Merkez Komite Üyelerimizi, Seksiyon Sekreterlerimizi ve partimizin değişik kademelerinde görev ve sorumluluk üstlenmiş savaş erlerimizi ölüm yıl dönümlerinde sayıy-la anıyoruz.

Yoldaşlarımız, bizlere, gurbette yaşamının ve ölmenin hüznünü... düşmana karşı ser verip sır vermemenin onurunu... düşman kurşunuyla ölmenin acısını... işkencecilere karşı yiğitçe direnmenin ne anlama geldiğini yaşamlarıyla ödeyerek zengin dersler bıraktılar.

Yoldaşlarımız, komünizm davasının, parti davasının Yunus Emre sabrı ile dergaha kırk yıl odun taşımak ama

düzgün odun taşımak anlamına geldiğini, günü geldiğinde kavganın en önüne atılmanın militanlığını, düşman kurşunu karşısında dimdik göğüs germenin cesaretini, puştun pususunda can vermenin yürek sızısını, işkencecinin önünde yoldaşlarına ve partimize güvenin onurunu miras bırakarak, komünist onura yaşamları ile örnek oldular.

Yoldaşlarımız, sabrı, özveriyi, inanmayı, güvenmeyi, hepsinden de öte ilke ve ülkeleri uğruna nefesinin sonuna kadar her şartta savaşmayı komünist bilinçle örgütleyip, dosta ve düşmana karşı kızıl bayrak oldu dalgalandılar.

Yoldaşlarımız, her ne şartta olursa olsun parti bayrağının daha yukarı kaldırılması için, biz komünistlerin işçi sınıfına karşı, tüm toplumun kurtuluşu için komünist bir görev ve sorumluluk altında olduğunu ve bu görevin ertelenemeyeceğini yaşamları ile kanıtladılar.

Yoldaşlarımız bize onurlu tari-

İSMAİL BİLEN (MARAT YOLDAŞ)

Partimiz Genel Sekreterlerinden İsmail Bilen yoldaş, 1902 yılında Rize'de doğdu. Ortaöğrenimden sonra ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşti ve burada motor makinistliği yaptı. İstanbul'un işgali sırasında çeşitli eylemlere katıldı. 1922'de Türkiye Komünist Partisine girdi ve ardından

parti tarafından eğitim görmesi için Sovyetler Birliği'ne gönderildi. 3 yıl boyunca KUTV'da eğitim gördü.

1927 yılında Adana İl Sekreteri göreviyle ülkeye döndü. Aynı yıl Adana Demiryolu grevinin örgütlenmesinde aktif rol alan Bilen yoldaş, TKP Merkez Komitesi üyeliğine getirildi. İlerleyen yıllarda birkaç kez tutuklandı. Hapistey-

himizden sesleniyor;

Sadece düşmana karşı değil, içimizden çıkan hain, likidatörlere karşı savaşmanın ertelenemez görev olduğunu, bugünün temel görevinin dağılan parti örgütlerinin tekrar teşkilatlandırılması olduğunu, partimizin likidasyonuna karşı direnç gösteren yoldaşların birlikte mücadelesinin yükseltilmesini haykırıyorlar...

Parti bayrağımızı tekrar fabrika burçlarına dikmenin, anılarına saygının en güzel armağanı olduğu bilinciyle, bize savaşarak teslim ettikleri parti bayrağımızı, bizler de savaşarak yarınki kuşaklara teslim edeceğiz!

Komünist anıları önünde saygı ile eğiliyoruz!

TKP ÜYELERİ

KASIM 2013

ken 1933 yılında çıkarılan bir aflu serbest kalan Bilen yoldaş, bundan sonraki yaşamını yurtdışında politik göçmen olarak sürdürdü.

1934'te TKP Merkez Komite Plenumunda örgüt sekreterliğine getirildi. 1958 yılında dönemin Parti 1. Sekreteri Yakup Demir ve Nazım Hikmet ile beraber Bizim Radyo'nun kuruluşunu gerçekleştirdi.

1973'te Zeki Baştımar'ın görevlerinden ayrılmasının ardından Bilen yoldaş, MK Genel Sekreterliği görevine getirildi.

Bu dönemde alınan ATILIM KARARI ile partimiz, tarihindeki en kitlesel ve en yoğun siyasal faaliyetlerini gerçekleştirdi. Partinin her anlamda giderek güçlendiği ATILIM DÖNEMİ İsmail Bilen yoldaşın Genel sekreterliği döneminde gerçekleşti.

Bilen yoldaş, 1983 yılında gerçekleştirilen 5. Parti Kongresinde partinin Onursal Parti Başkanlığı'na seçildi. Bilen yoldaş, bundan kısa bir süre sonra, 18 Kasım 1983'te sonusuzluğa yürüyerek aramızdan ayrıldı.

ZEKİ BAŞTIMAR (YAKUP DEMİR)

Partimizin Genel Sekreterlerinden Zeki Baştımar, 1905'te Sürmene'de doğdu. Trabzon Öğretmen Okulu'nu bitiren Zeki yoldaş, 1926 yılında Partimiz TKP Trabzon örgütü aracılığıyla öğrenim görmek üzere Batum'a gönderildi. Aydın takma adıyla 1926-1929 yılları arasında KUTV'da öğrenim gördü. 1932'de TKP 2. Konferansına katılan Zeki yoldaş Merkez Komitesi üyesi oldu.

1932 tutuklanmasında bir yıla yakın süre tutuklu kaldıktan sonra beraat etti. 1933'te Politbüro üyesi oldu. 1947'de TKP MK Teşkilat Sekreterliği görevini üstlendi. "1951 Tevkifatı" adıyla anılan TKP davalarında en büyük cezayı aldı. On sene hapis ve sekiz

sene sürgünle cezalandırıldı. 1962 yılında TKP MK Dış Bürosu Birinci Sekreterliğine getirildi.

1971'de beyin kanaması ve kısmi felç geçiren Zeki yoldaş, 1973'te ağırlaşan hastalığı nedeniyle TKP'deki görevlerinden ayrıldı. Zeki yoldaş, ilerleyen hastalığı nedeniyle 18 Kasım 1974'te aramızdan ayrıldı.

MUSTAFA HAYRULLAHOĞLU (DENİZ YOLDAŞ)

1948'de Diyarbakır'da doğan Deniz yoldaş, 1975'te partimiz saflarına katılarak partimizin İstanbul örgütlerinde görev aldı. 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından savaşımını sürdüren Deniz Yoldaş, cuntanın ağır saldırılarına karşı önemli görevler üstlendi.

Deniz yoldaş savaşımını sürdürürken cuntanın polisi tarafından tutuklandı. Bu tutuklamayı çok önemseyen ve aralıksız saldırılarına karşı çökertemediği İstanbul parti örgütlerimizi yok edebileceğini uman cunta, yoldaşımızın ser verip sır vermeyen tutumu karşısında hüsrana uğradı. Deniz yoldaş, güçlenmesi için büyük çaba harcadığı örgütlerimizi canı pahasına korumayı bildi; bir komüniste yakışır şekilde, yaşarken güçlendirdiği partimizi ölürken bile güçlendirmeyi başardı...

TALİP ÖZTÜRK (ORHAN TOK)

1947'de Erzurum'da doğdu. Eğitimin demokratikleşmesine yönelik çalışmalarda bu-

lundu. Simav'da görev yaptığı sırada Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın (TÖS) şubelerini kurdu. Töb-Der'in kuruluşuna katıldı. 1976'da İstanbul TÖB-DER başkanlığı yapan Talip yoldaş, Barış Derneği kurucu üyesidir. İlerici öğretmen hareketinin işçi sınıfının yolunda gelişmesini sağlayan Birlik Dayanışma Hareketi'nin kurucuları arasında yer alan Talip yoldaş, partimiz TKP üyesidir ve parti adı Orhan Tok'tur.

Talip yoldaş, 16 Kasım 1979'da, görevli olduğu Ahmet Rasim Ortaokulu önünde faşist çetelerin silahlı saldırısı sonucu hayatını kaybetti.

ALİ İHSAN ÖZGÜR

Ali İhsan Özgür yoldaş Sinop'un Ayancık ilçesindedir. Galatasaray Lisesi'nde okuduğu dönemde sosyalist öğretiyi tanıdı. 1973 sonrasında bir yandan İktisat Fakültesinde öğrenciler içinde, diğer yandan Eyüp Halkevi'nde, Gaziosmanpaşa'da çalıştı. Genç Sosyalistler Birliği üyesi oldu. "BAĞIMSIZ DEMOKRASI SOSYALİZM KAVGASINDA ÖNCÜ" gazetesinin yazı işleri müdürlüğü görevini üstlendi. Daha sonra ise İlerici Gençler Derneğine katıldı. Partimiz TKP'ye üye oldu.

Ali İhsan Özgür'ün cesedi, 21 Kasım 1978'de, İstanbul Fenerbahçe'de bir arabanın içinde battaniyeye sarılı olarak bulundu. Ali İhsan yoldaş, ağır işkencelerden geçirilerek katledilmişti...

KARDEŞ PARTİLERDEN

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİNİN ULUSLARARASI 15. TOPLANTISI - 8-10 KASIM 2013 LİZBON

ORTAK VE AMAÇ BİRLİKLİ EYLEM İÇİN ANA BAŞLIKLAR

15º Encontro Internacional
de Partidos Comunistas e Operários

Lisboa/Lisbon

15th International Meeting
of Communist and Workers' Parties

8-10 Novembro/November 2013

Komünist ve İşçi Partilerin 15.ci Toplantısının katılımcı partileri birlikte gerçekleştirilecek ortak ve amaç birlikli eylemler için aşağıdaki ana başlıkları belirlediler ve Solidnet listesindeki katılmayan diğer partilerin de bu ilkelere uyumlu davranması hususunda Çalışma Grubunu görevlendirdiler.

1. Birinci Dünya Savaşının başlamasının 100'üncü, İkinci Dünya Savaşının başlamasının 75inci yılının anmasının olacağı 2014 yılında, uluslararası yeni askeri çatışma tehlikesine karşı uyarı, emperyalist saldırganlık ve savaşlara karşı barış mücadelesinin yükseltilmesine olan ihtiyacı ikaz eden, sosyalizm için mücadelenin barış için mücadele ile iç içe geçtiğini vurgulayan birleşik bir kampan-

ya gerçekleştirilmesi(bu bağlamda Alman KP'si, Hollanda Yeni KP'si, Belçika İşçi Partisi ve Lüksemburg KP'si, 15 Şubat'ta bir Alman sınır şehri olan Aachen' da ortak bir eylem hazırlığı içinde oldukları bilgisini verdiler.

2. Yugoslavya Federal Cumhuriyeti'ne karşı emperyalist NATO'nun canice saldırısının, Güney Sırb ili olan Kosova ve Metohiya'nın işgalinin başlatılmasının 15inci yılının da, emperyalist askeri stratejinin gelişiminin yeni bir evresi olarak belirtilmesi.
3. Asya, Afrika, Latin Amerika ve Karayip partilerinin koordinasyonunda, özellikle ekonomik ve sosyal gelişme, doğal kaynakların korunması, aynı zamanda tarım,

ekilebilir toprak kullanım hakkı ve gıda güvenliği konularına odaklanan, kapitalist krizin gelişmekte olan etkisinin ele alınacağı uluslar arası bir seminerin özendirilmesi. Büyüyen çevre sorununu anti-tekelleştirme ve anti-kapitalist bir bakış açısıyla ele alarak küresel çevre tahribatında tekellerin rolünü ortaya koymak.

4. Sosyalist Küba'ya karşı ABD ambargosu, AB'nin tutumu ve ABD hapis-hanelerinde tutulan dört Küba'lı yurtseverin iadesi, ayrıca sosyal adaletli bir barış için savaşan Kolombiya halkının ve Bolivarcı Venezuela'nın desteklenmesi başta olmak üzere Latin Amerika ve Karayip'ler deki yaşayanlar ve mücadeleler için uluslararası bir kampanyanın organize

KARDEŞ PARTİLERDEN

- edilmesi.
5. İdeolojik saldırı ve kitlesel medyanın rolünün tartışıldığı ve ayrıca kitle iletişim çalışmalarında deneyim paylaşımının yapılabileceği bir çalışma toplantısının çok sayıda partinin var olduğu uluslar arası etkinliklerin avantajını da kullanarak imkanların araştırılması
 6. Uluslararası Dünya Kadınlar Günü'nün (8 Mart 2014) krizin ve çok yönlü emperyalist saldırıların çalışan kadınlar ve mazlum ulus kadınları üzerindeki etkilerinin belirtileceği; mücadele ve anti-emperyalist hareketler ile dayanışmanın gösterileceği bir gün olarak kutlanması.
 7. İşçilerin ve halkın ekonomik ve sosyal haklarının savunulmasını ve insanın insan tarafından sömürülmesinin sona erdirilmesinde sınıf savaşının önemini öne çıkartan gösterilere katılımı 1 Mayıs'ı onurlandırmak. Bu günü gençlik arasındaki kitlesel işsizliğe özel önem atfederek, işsizlik ve onun gerçek kökenlerine karşı bir eylem günü saymak. Sendikal hakları savunmak, politik baskılara karşı çıkmak, tutuklu sendikacıların serbest bırakılmalarını talep etmek.
 8. Irkçılığa, yabancı düşmanlığına ve faşizme karşı ortak eylemlerin imkanını araştırmak; anti-komünizme ve tarihi tahrif ederek yeniden yazma çabalarına karşı ideolojik mücadeleyi öne çıkarmak; AB'nin komünizm ile faşizmi eşit sayma çabalarına ve kurumsal kampanyalarına karşı çıkmak
 9. Komünist partilere baskıya ve komünist sembollerini yasaklamaya karşı ve ülkelerinde yasal olmayan komünist partilerle dayanışma söylemlerinin olacağı bir eylem günü belirlemek.
 10. Ölümünün 90'uncu yılında, Lenin'in uluslararası komünist harekete yaptığı temel katkıların altının çizileceği Komünist Enternasyonalin kuruluşunun(Mart 1919) 95'inci yıl kutlamasının yapılması
 11. Emperyalist ve Siyonist cinayet ve saldırıların mağduru olan tüm bölge halklarıyla, sosyal, politik ve demokratik haklarını korumak uğruna baskıcı, diktatoryal ve gerici rejimlere başkaldıran insanlarla dayanışmanın gösterileceği, Arap ve Ortadoğu ülkelerinin partilerinin insiyatifinde, bölge halklarının sosyal ve ulusal özgürlük savaşı hakkında uluslararası bir seminerin düzenlenmesinin gayreti içinde olunması.
 12. Suriye ve İran'a emperyalist müdahaleye karşı çıkılmasına ve bağımsız bir Filistin devletinin tanınması mücadelesine devam edilmesi
 13. Emperyalizme karşı uluslar arası cephenin güçlendirilmesi ve Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU), Dünya Barış Konseyi (WPC), Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (WFDY), Dünya Demokratik Kadın Federasyonu (WIDF) gibi uluslar arası anti-emperyalist kitle örgütlerine her ülke özelinde destek olunması.

Lizbon, 10 Kasım 2013

KARDEŞ PARTİLERDEN

RUSLAR'IN %60'I KOMÜNİZMİ İYİ BİR SİSTEM OLARAK GÖRÜYOR

- ANKET -

Rusya Kamuoyu Kurumu (FOM)'un, geçen ay yaptığı, 1.000 kişiyi kapsayan telefon anketinde "komünizm" kelimesi % 14 için "çok hoş", "harika" veya "olumlu" bir çağrışım uyandırırken, % 12 sovyet dönemine nostalji duyuyor. Komünizm, % 11 için geçmişte kalan, ancak iyi ve dingin bir anlam taşıyor. % 7 için komünizm, "iğrenç", "üzüntü ile ilişkili" ve "bir şeylerin olumsuz olduğu" bir hissin doğmasına neden oluyor, % 5 için hiçbir zaman gerçek gerçek olmayacak bir "parlak gelecek" rüyası.

Ankete katılanlar, komünizmin ne anlama geldiği sorusuna ise % 23, herkesin eşit ve mülkiyetin ortak olduğu adil bir sistem, cevabını veriyor. % 9 için komünizm, kendine özgü bir ekonomik ve sosyal sistem olarak tanımlanırken, % 8 ise bu sistemde hayatın bugünkünden daha iyi olduğunu belirtiyor. ("daha iyiydik, daha iyi bakılıyorduk" ve "insanlar daha netti, hayat daha düzenliydi")

% 6 komünizmin iyi ve dengeli bir hayat sağladığını söylerken, resmi Sovyet söylemi olan "herkesten yeteneğine göre, herkesin ihtiyacı kadar" den övgüyle bahsettiler.

% 5 komünizmi bir ütopya veya palavra olarak tanımlı-

yor.

Ankete katılanlara ayrıca, Sovyet sisteminin olumlu ve olumsuz yanları soruldu. Cevaplarda % 33 sosyal güvence, dinginlik ve insanlara iyi bakılması yönüyle, % 14 adil ve sosyal eşitliğin sağlandığı bir sistem olarak, % 9 Sovyetler Birliğini kanun hakimiyetinin ve disiplinin var olduğu bir ülke olarak olumlarken; % 7 iş garantisi olmasını övmüş ve % 7 ise o dönemin, insanların bugünkünden çok daha fazla birbirine yardımcı olduğu bir yaşamı içerdiğini savunmuştur.

Diğer yandan, % 9 Sovyet dönemini hak ve özgürlükleri kısıtladığı için olumsuzlarken, % 7 bireyselliği baskıladığı suçlamasında bulunmuş, % 7 si temel tüketim mallarının yetersizliğinin sistemin en %

5 Sovyetler Birliğini baskıcı bir rejim olmakla itham etmektedir.

Genelde, ankete katılanların % 59'u, komünizmin olumsuz yönlerinden çok olumlu yönleri olduğuna inanıyor.

Yaş grubu olarak, 60 yaş üzerinde olumlayanlar % 69 iken, 18 ila 30 yaş grubunda bu % 47 olarak beliriyor.

Bundan başka, komünist ideolojinin Rusya'da tekrar benimsenmesini % 43 memnuniyetle karşılayacakken, % 38 bundan mutluluk duyamayacaklarını, % 19 ise bu hususta kararsız olduklarını belirttiler.

12 Ekim 2013, Russia Beyond the Headlines Gazetesi

Aktaranın notu: Bu anketi gerçekleştiren FOM bir devlet kurumu ve iktidara yakın. Örneğin bu anketin yayınlandığı gün kamuoyu yoklaması olarak, Putin'in partisinin, kararsızlar dağıtılmadan, % 55, Rusya KP sinin % 10 oyu olduğunu iddia ediyor. Başlıca Levada Centre'in bu yıl yaptığı başka bir ankette Rusların yalnızca % 30'u Leningrad isminin tekrar St.Petersburg yapılmasını onaylıyor.